

پیاویک، به پیتاوسی چو

به شدار سامی

پیاویک بهر لهو هه موو ساله تۆزی کهوتیته سهر...

چی هه بی بو گوتن،

قاچ له کوئی بیته بو پیاسه؟

شتی ناکه م ئه م ژووره تای لی بی.

من که ده رۆم..

ده مه وی هه مووشتیک بو ئیوه بیییلیم

ئو شتانه ی که من نه متوانی بیانکیشمه وه ناو خانووه که م.

ئه توانم له باره ی زۆر شت قسه بکه م.

ئو شتانه ی ئیوه هه تانه، به نیشتیمانیشه وه.

من که ده کهوم له وشه دا

ته ماشاگردنی من بو ئیستای ژیان وه هایه..!

ره نگه به یانی به بۆریکتر سهرم درزی تیکه وی.

ده مه وی پیتان بلیم: کهرتیکی زه وی به هوی منه وه بووه به نیشتیمان

لی چونکه نازانم هه بوونی نیشتیمان بوچی باشه..!

هه لکانیک له ئیوه پییان وایه

ئه قلی من گێژه له مانا.

هه ندی جار هه ست به گوناھی فۆم ده که م

به تاییه ت ئه وکاتانه ی باوکم ده یه وی له دافان پییکه نی..

دانی ئه وه ی وشه له بری دینار کۆده که مه وه.

شهری ئه مباره ی کۆلانه کان درێژ ده بیته وه...

به هوی دوو شت،

یه که میان، تامن تیده که م

شار پرترده بی له که لله ی

ئینسان

دووه میشیان، ئه م

هه لکه قه ت له من

تیئاگه ن.

۲۰۰۹ / ۸ / ۱۰